

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо вдосконалення правового регулювання вчинення нотаріальних
та реєстраційних дій при набутті прав на земельні ділянки

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27):

1) у частині першій статті 87:

пункти "б" і "в" викласти в такій редакції:

"б) при набутті у спільну часткову власність земельної ділянки за цивільно-правовими угодами;

в) при прийнятті спадщини на земельну ділянку";

доповнити пунктом "г" такого змісту:

"г) в інших випадках, встановлених законом";

2) частини першу і другу статті 89¹ викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо відповідно до закону право власності особи, яка передала своє майно у довірчу власність, припиняється, довірчий власник має права та виконує обов'язки власника земельної ділянки з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом та Цивільним кодексом України.

2. З дня набуття особою права довірчої власності на земельну ділянку (якщо відповідно до закону право власності особи, яка передала своє майно у довірчу власність, припиняється) до довірчого власника переходять усі права та обов'язки власника земельної ділянки за чинними договорами оренди, емфітевзису, суперфіцію, договорами про встановлення земельного сервітуту.

Довірчий власник земельної ділянки, якщо це передбачено договором, за яким встановлюється довірча власність, та якщо відповідно до закону право власності особи, яка передала своє майно у довірчу власність, припиняється, може передавати земельну ділянку у користування третім особам лише на праві оренди з такими особливостями:

строк оренди землі припиняється з моменту звернення стягнення на земельну ділянку;

орендар не може здійснювати на земельній ділянці будівництво, видобування корисних копалин або здійснювати поліпшення, які неможливо відокремити від земельної ділянки без завдання шкоди.

Якщо це передбачено договором, за яким встановлюється довірча власність, та якщо відповідно до закону право власності особи, яка передала своє майно у довірчу власність, припиняється, довірчий власник має право укладати договори про встановлення земельних сервітутів. Строк таких сервітутів припиняється з моменту звернення стягнення на земельну ділянку";

3) у статті 93:

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Право оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення може відчужуватися, передаватися у заставу (іпотеку) її користувачем без погодження з власником такої земельної ділянки, крім земельних ділянок державної, комунальної власності у випадках, визначених законом. Відчуження, передання у заставу (іпотеку) права оренди земельної ділянки здійснюється за письмовим договором між її користувачем та особою, на користь якої здійснюється відчуження або на користь якої передається у заставу (іпотеку) право оренди землі. Такий договір є підставою для державної реєстрації переходу права оренди землі у порядку, передбаченому законодавством";

доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

"13. Вимоги цієї статті щодо мінімального строку оренди земельної ділянки не поширюються на випадки, якщо орендодавцем земельної ділянки комунальної власності є військово-цивільна адміністрація, військова адміністрація і законами України "Про правовий режим воєнного стану", "Про військово-цивільні адміністрації" встановлено максимальний строк, на який зазначений орган може передавати таку земельну ділянку в оренду, що є меншим за вказаний мінімальний строк оренди земельної ділянки. Дія цього положення не поширюється на передачу в оренду земельної ділянки в порядку здійснення начальником військової адміністрації населеного пункту повноважень, передбачених частиною другою статті 10 Закону України "Про правовий режим воєнного стану";

4) у частині десятій статті 102¹ слово "шостої" замінити словом "дев'ятої";

5) у статті 121:

назву доповнити словами "у власність";

абзац перший частини першої після слів "на безоплатну передачу їм" доповнити словами "у власність";

частину другу після слів "передаються безоплатно громадянину" доповнити словами "у власність";

б) в абзаці першому частини одинадцятої статті 123 слова "а в разі необхідності здійснення обов'язкової державної експертизи землевпорядної документації згідно із законом – після отримання позитивного висновку державної експертизи" виключити;

7) у статті 130:

абзац шістнадцятий частини першої після слів "фізичними та юридичними особами, стосовно яких" доповнити словами "та/або стосовно учасників (акціонерів, членів) або кінцевих бенефіціарних власників яких";

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Для цілей цієї статті площа земельних ділянок сільськогосподарського призначення, що належать на праві спільної сумісної власності подружжю, враховується у загальній площі земельних ділянок лише того з подружжя (колишнього подружжя), за яким зареєстровано право власності";

частину четверту доповнити абзацами другим – шостим такого змісту:

"Передбачена цією частиною перевірка здійснюється, зокрема, в автоматизованому порядку, у тому числі шляхом інформаційної взаємодії між Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, Державним земельним кадастром, Державним реєстром актів цивільного стану громадян, Державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Перевірка не здійснюється при набутті у власність земельних ділянок сільськогосподарського призначення площею:

для ведення садівництва – не більше 0,25 гектара;

для ведення особистого селянського господарства, розташованих у межах населених пунктів, – не більше 2 гектарів.

При набутті у власність земельної ділянки сільськогосподарського призначення без здійснення перевірки, передбаченої цією частиною, набувач до вчинення правочину про перехід права власності подає нотаріусу, який посвідчує відповідний правочин, або нотаріусу, який його заміщує, заяву про дотримання вимог цієї статті, справжність підпису на якій засвідчується нотаріально. Копії такої заяви, засвідчені нотаріусом, який посвідчує відповідний правочин, надаються сторонам правочину про перехід права власності на земельну ділянку. Недотримання набувачем права власності на

земельну ділянку вимог цієї статті, у тому числі зазначення недостовірних відомостей у заяві, є підставою для визнання правочину про перехід права власності на земельну ділянку недійсним”;

8) у статті 130¹:

в абзаці четвертому частини першої:

у першому реченні слова "суб'єкта першої черги" замінити словами "суб'єкта переважного права першої черги”;

доповнити другим і третім реченнями такого змісту: "Суб'єкт переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення може відмовитися від реалізації такого права шляхом подання нотаріусу відповідної заяви, справжність підпису на якій засвідчується нотаріально. Відмова суб'єкта переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення від реалізації такого права на земельних торгах здійснюється в порядку, визначеному статтями 135–139 цього Кодексу”;

у частині третій:

перше речення абзацу другого викласти в такій редакції: "У разі якщо продаж земельної ділянки сільськогосподарського призначення здійснюється не на земельних торгах, заява про державну реєстрацію такого наміру подається у визначений цією частиною строк нотаріусу, який здійснюватиме нотаріальне посвідчення договору купівлі-продажу в межах його нотаріального округу за місцезнаходженням земельної ділянки або за зареєстрованим місцем проживання (місцезнаходженням) власника земельної ділянки, або нотаріусу, який його заміщує, разом з проектом такого договору”;

в абзаці п'ятому:

у другому реченні слова "та повідомлення про" замінити словами "та повідомленням про”;

доповнити реченням такого змісту: "Повідомлення про бажання скористатися переважним правом купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення може бути надано лише суб'єктом такого права, який на момент надання згоди відповідно до закону може набувати у власність таку земельну ділянку”;

в абзаці шостому слова "такий суб'єкт не повідомив належним чином нотаріуса про своє бажання скористатися переважним правом" замінити словами "суб'єкт переважного права, який відповідно до цього Кодексу має право набувати у власність земельну ділянку, не повідомив належним чином нотаріуса про своє бажання скористатися переважним правом шляхом подання нотаріусу заяви, справжність підпису на якій засвідчується нотаріально”;

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі якщо суб'єкти переважного права першої та другої черги, належним чином повідомлені про намір щодо продажу земельної ділянки, не скористалися своїм переважним правом купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення у порядку та спосіб, встановлені цією статтею, або надали відмову від реалізації свого переважного права шляхом подання нотаріусу заяви, справжність підпису на якій засвідчується нотаріально, договір купівлі-продажу земельної ділянки сільськогосподарського призначення на умовах, визначених проектом такого договору, може бути укладений з третьою особою у будь-який час після державної реєстрації наміру щодо продажу такої земельної ділянки, незалежно від строку, передбаченого абзацом першим цієї частини".

У зв'язку з цим абзаци восьмий – одинадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим – дванадцятим;

абзац дев'ятий після слів "цієї частини" доповнити словами "(у тому числі щодо обов'язку власника земельної ділянки з реєстрації наміру щодо її продажу)";

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

"суб'єкту переважного права купівлі земельної ділянки другої черги, за умови відсутності суб'єкта переважного права купівлі земельної ділянки першої черги або у разі подання ним заяви про відмову від реалізації свого переважного права, справжність підпису на якій засвідчена нотаріально";

після абзацу одинадцятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"третім особам у разі подання нотаріусу, який посвідчуватиме відповідний договір купівлі-продажу земельної ділянки, заяв усіх суб'єктів переважного права купівлі земельної ділянки про відмову від такого права, справжність підпису на яких засвідчена нотаріально;

на земельних торгах".

У зв'язку з цим абзац дванадцятий вважати абзацом чотирнадцятим;

доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

"У разі заміщення нотаріуса дії, передбачені цією частиною, здійснюються нотаріусом, який його заміщує";

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

"У разі продажу земельної ділянки сільськогосподарського призначення з порушенням переважного права її купівлі, суб'єктом якого є особа, яка не може набувати право власності на земельну ділянку, і якщо така особа передала переважне право особі, яка може набувати зазначене право (у тому числі після продажу такої земельної ділянки), особа, якій передано переважне

право, має право пред'явити до суду позов про переведення на неї прав та обов'язків покупця у порядку, визначеному цією частиною";

у частині п'ятій:

в абзаці четвертому слова "суб'єкт переважного права зобов'язаний" замінити словами "такий суб'єкт переважного права одночасно з передачею переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення зобов'язаний";

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Передача переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення може бути здійснена до або після державної реєстрації наміру власника земельної ділянки щодо її продажу. Строки передачі переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення у разі її продажу на земельних торгах визначаються частиною дев'ятою цієї статті";

у частині восьмій:

в абзаці першому слова "лише один раз" замінити словами "на певний строк або на період дії спеціального дозволу на видобування корисних копалин (щодо суб'єктів переважного права першої черги) чи строку дії договору оренди землі (щодо суб'єктів переважного права другої черги)";

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, передане іншій особі суб'єктом першої черги, припиняється у разі анулювання спеціального дозволу на видобування корисних копалин. Переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, передане іншій особі суб'єктом другої черги, припиняється у разі припинення права оренди земельної ділянки";

9) у частині третій статті 131:

абзац перший після слів "довічного утримання" доповнити словом "(догляду)", а після слів "статутного (складеного) капіталу чи" – словами "шляхом їх передачі у довірчу власність (у разі якщо відповідно до закону право власності особи, яка передала своє майно у довірчу власність, припиняється), чи";

абзац третій після слів "довічного утримання" доповнити словом "(догляду)";

абзац шостий доповнити словом "(іпотеку)";

абзац сьомий доповнити словами "юридичної особи";

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"не можуть бути передані у довірчу власність".

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим.

2. У статті 5¹ Закону України "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5–6, ст. 46 із наступними змінами):

частину другу виключити;

у частині дев'ятнадцятій слова "на два" замінити словами "на чотири".

3. Статтю 28 Закону України "Про землеустрій" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282 із наступними змінами) після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Вимоги абзаців другого, четвертого, п'ятого частини п'ятої цієї статті не поширюються на розроблення комунальними підприємствами:

проектів землеустрою щодо встановлення меж територій територіальних громад, проектів землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів;

технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель".

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою.

4. У Законі України "Про іпотеку" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313 із наступними змінами):

1) у статті 36:

у частині четвертій:

абзац перший після слів "нерухомого майна" доповнити словами "а також право оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення";

в абзаці третьому слово "уступити" замінити словом "продати";

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

"Завершенням позасудового врегулювання, у разі якщо предметом іпотеки є право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), право оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення, є державна реєстрація відповідно права емфітевзису, суперфіцію, оренди землі, що виступає забезпеченням за основним зобов'язанням, за іпотекодержателем (якщо звернено стягнення на предмет іпотеки шляхом набуття його

іпотекодержателем) або за покупцем (якщо звернено стягнення на предмет іпотеки шляхом його продажу іпотекодержателем третій особі)";

2) частину десяту статті 38 викласти в такій редакції:

"Договір купівлі-продажу предмета іпотеки, укладений відповідно до цієї статті, є правовою підставою для державної реєстрації права власності покупця на нерухоме майно, що було предметом іпотеки, а якщо предметом іпотеки є право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), право користування земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), право оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення – для державної реєстрації відповідного права за покупцем";

3) частину четверту статті 41 викласти в такій редакції:

"Реалізація переданого в іпотеку права користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права оренди землі при зверненні стягнення на таке право за рішенням суду або за виконавчим написом нотаріуса, якщо інше не передбачено рішенням суду, здійснюється шляхом продажу на електронному аукціоні у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої Законом України "Про виконавче провадження", з дотриманням вимог цього Закону".

5. У Законі України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

1) частини п'яту і сьому статті 7 виключити;

2) частину першу статті 9 викласти в такій редакції:

"Орендар має переважне право на придбання у власність земельної ділянки у разі її продажу, за умови що він сплатить ціну, за якою продається така земельна ділянка. Якщо відповідно до закону орендар не може набувати у власність земельну ділянку сільськогосподарського призначення, він може в порядку, визначеному Земельним кодексом України, передати своє переважне право купівлі такої земельної ділянки іншій особі, яка відповідно до закону може набувати у власність таку земельну ділянку. У разі продажу земельної ділянки на земельних торгах реалізація переважного права купівлі земельної ділянки на земельних торгах здійснюється на умовах та в порядку, визначених статтями 135–139 Земельного кодексу України";

3) статтю 19 доповнити новою частиною такого змісту:

"Вимоги цієї статті щодо мінімального строку оренди земельної ділянки не поширюються на випадки, якщо орендодавцем земельної ділянки комунальної власності є військово-цивільна адміністрація, військова адміністрація і законами України "Про правовий режим воєнного стану", "Про військово-цивільні адміністрації" встановлено максимальний строк, на який зазначений орган може передавати таку земельну ділянку в оренду, що є меншим за вказаний мінімальний строк оренди земельної ділянки. Дія цього положення не поширюється на передачу в оренду земельної ділянки в порядку

здійснення начальником військової адміністрації населеного пункту повноважень, передбачених частиною другою статті 10 Закону України "Про правовий режим воєнного стану";

4) статтю 32 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

"Розірвання за погодженням сторін договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення, право оренди якої перебуває у заставі (іпотеці), допускається лише за письмовою згодою заставодержателя (іпотекодержателя), підпис на якій засвідчується нотаріально".

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою.

6. Розділ VI "Прикінцеві положення" Закону України "Про оцінку земель" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229; із змінами, внесеними Законом України від 12 травня 2022 року № 2247-IX) доповнити пунктом 1² такого змісту:

"1². З метою забезпечення реалізації пункту 3.5.5 Антикорупційної стратегії на 2021–2025 роки, затвердженої Законом України "Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 роки", щодо запровадження пілотного проекту із визначення розміру земельного податку на основі показників масової оцінки земель з урахуванням міжнародних стандартів оцінки майна для цілей оподаткування (далі – пілотний проект):

Кабінету Міністрів України у тримісячний строк із дня набрання чинності цим пунктом визначити порядок реалізації центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, пілотного проекту, що має передбачати заходи щодо напрацювання правових, технічних та технологічних інструментів проведення масової оцінки земель на основі відомостей про ціну (вартість) земельних ділянок та іншого нерухомого майна, що на них розташоване, ціну (вартість) речових прав чи розмір плати за користування чужими земельними ділянками та іншим нерухомим майном, що на них розташоване, а також забезпечення відповідної взаємодії інформаційних систем Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Державного земельного кадастру, а також щодо механізмів запровадження масової оцінки земель, надання відомостей про показники такої оцінки та визначення розміру земельного податку на основі показників масової оцінки земель; забезпечити обов'язковість зазначення відомостей про ціну (вартість) земельних ділянок та іншого нерухомого майна, що на них розташоване, ціну (вартість) речових прав чи розмір плати за користування чужими земельними ділянками та іншим нерухомим майном, що на них розташоване, при наданні інформації про зареєстровані речові права за відповідними цивільно-правовими угодами при здійсненні інформаційної взаємодії між Державним земельним кадастром та Державним реєстром речових прав на нерухоме майно;

центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, під час реалізації пілотного проекту забезпечити побудову математично-статистичної моделі масової оцінки земель з урахуванням міжнародних стандартів оцінки майна для цілей оподаткування з використанням відомостей про ціну (вартість) земельних ділянок та іншого нерухомого майна, що на них розташоване, ціну (вартість) речових прав чи розмір плати за користування чужими земельними ділянками та іншим нерухомим майном, що на них розташоване.

Для цілей цього пункту масовою оцінкою земель вважається вид оцінки земель (земельних ділянок), який проводиться на всій території України (з періодичним оновленням), базується на відомостях про ціну (вартість) земельних ділянок та іншого нерухомого майна, що на них розташоване, ціну (вартість) речових прав чи розмір плати за користування чужими земельними ділянками та іншим нерухомим майном, що на них розташоване, та призначений, у тому числі, для використання як база оподаткування плати за землю".

7. Пункт 5 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 47, ст. 532 із наступними змінами), виключити.

8. У Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

1) частину п'яту статті 3 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Державна реєстрація наміру власника земельної ділянки сільськогосподарського призначення щодо її продажу здійснюється нотаріусом, який здійснюватиме нотаріальне посвідчення договору купівлі-продажу такої земельної ділянки в межах його нотаріального округу за місцезнаходженням земельної ділянки або за зареєстрованим місцем проживання (місцезнаходженням) власника земельної ділянки, або нотаріусом, який його заміщує";

2) пункт 13 частини першої статті 24 після слів "емфітевзису, суперфіцію" доповнити словами "оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення";

3) частину першу статті 26 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Відомості про переважне право купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, передане іншій особі, що припиняється після завершення строку, на який було передано таке переважне право, містяться в Державному реєстрі прав з дня державної реєстрації такого

обтяження до дня закінчення строку, на який передано таке переважне право, що обраховується відповідно до Цивільного кодексу України. Після закінчення зазначеного строку державна реєстрація переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, переданого іншій особі, припиняється за допомогою програмних засобів ведення Державного реєстру прав".

У зв'язку з цим абзаци третій – шостий вважати відповідно абзацами четвертим – сьомим;

4) статтю 31⁴ доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

"3. Державна реєстрація припинення наміру власника земельної ділянки сільськогосподарського призначення щодо її продажу здійснюється без подання відповідної заяви заявником одночасно з:

державною реєстрацією права власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення;

державною реєстрацією нового наміру власника земельної ділянки сільськогосподарського призначення щодо її продажу.

4. У разі державної реєстрації права власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення за суб'єктом переважного права чи державної реєстрації припинення права оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення одночасно проводиться державна реєстрація припинення переважного права купівлі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, зареєстрованого в Державному реєстрі прав, без подання заяви заявником";

5) у статті 31⁵:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 31⁵. Особливості державної реєстрації прав, пов'язаних з передачею в оренду земельної ділянки особою, яка її використовує на праві емфітевзису";

доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

"2. У разі якщо договором користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб встановлено заборону щодо передачі особою, яка використовує відповідну земельну ділянку на праві емфітевзису, відповідної земельної ділянки в оренду, державна реєстрація заборони передачі емфітевтом земельної ділянки сільськогосподарського призначення в оренду проводиться одночасно з державною реєстрацією права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб без подання відповідної заяви заявником.

3. Державна реєстрація припинення заборони передачі земельної ділянки сільськогосподарського призначення в оренду особою, яка її використовує на праві емфітевзису, проводиться одночасно з державною

реєстрацією припинення права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб без подання відповідної заяви про державну реєстрацію припинення обтяження".

9. У Законі України "Про оренду державного та комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25 із наступними змінами):

1) в абзаці вісімнадцятому пункту 2 частини другої статті 3 слова "споруди (крім гідротехнічних" замінити словами та цифрами "споруди (крім гідротехнічних споруд, що передаються в оренду у порядку, визначеному частиною першою статті 15 цього Закону, орендарю земельної ділянки в комплексі з розташованим на ній водним об'єктом, гідротехнічних споруд, які можуть бути передані в оренду відповідно до законів України "Про морські порти", "Про внутрішній водний транспорт", гідротехнічних";

2) частину першу статті 15 доповнити новим абзацом такого змісту:

"орендарі земельної ділянки в комплексі з розташованим на ній водним об'єктом – щодо оренди гідротехнічних споруд, які можуть бути передані в оренду".

10. В абзаці шостому підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стимулювання розвитку виноградарства та садівництва" від 17 грудня 2021 року № 1989–ІХ; із змінами, внесеними Законом України від 19 жовтня 2022 року № 2698–ІХ:

у першому реченні слова "якщо такі особи станом на день набрання чинності цим пунктом не менше трьох років" замінити словами "якщо такі особи не менше трьох років до дня укладення договору купівлі-продажу";

третє речення після слів "до цього абзацу" доповнити словами "а також зміна їх угідь (шляхом віднесення багаторічних насаджень до інших угідь)", а після слів "яка здійснила її викуп" – словами "(крім зміни цільового призначення, пов'язаної з відчуженням земельної ділянки для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності)";

доповнити п'ятим реченням такого змісту: "Цей абзац втрачає чинність з 1 січня 2035 року".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3065-ІХ

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ